

**OLIMPIADA DE ISTORIE
FAZA JUDEȚEANĂ – 19 MARTIE 2022**

Clasa a IX-a

Varianta 1

- **Toate subiectele sunt obligatorii.**
- **Se acordă 10 puncte din oficiu.**
- **Timpul de lucru este de 3 ore.**
- **Subiectele se tratează pe foi separate.**

SUBIECTUL I

(40 puncte)

Citiți cu atenție sursele de mai jos :

Sursa A. „Dinastia a XVIII-a inaugurează perioada Regatului Nou (1650?-1085 î.hr), odată cu o hotărâtă politică de expansiune înspre regiunile Asiei Mici. Ceea ce caracterizează această perioadă este militarismul. Regii acestor dinastii par a-și fi descoperit o adevărată vocație războinică, un orgoliu de cuceritori și un gust de a acumula cât mai multe prăzi și prizonieri. Tuthmois III (1504-1450 î.hr) în lunga sa domnie, poartă nu mai puțin de 17 războaie, în Siria, altele în Fenicia, Nubia și Palestina, întinzându-și autoritatea necontestată până la țărmurile Eufratului și impunând țărilor supuse tributuri grele. Niciodată Egiptul nu ajunsese la o asemenea putere, opulență și strălucire-despre care ne dă o imagine grandiosul templu al lui Amon din Karnak. (...)

(...) Faraonul Ramses al II-lea (...) în ambiția sa de a recuceri Siria s-a ciocnit de puterea militară a hitiților. I-a învins în bătălia de la Kadeș, dar a preferat să încheie pace (1284 î.Hr), când s-a ivit alt dușman, mai periculos asirienii. Spre a asigura liniștea țării el a căutat, printr-o perseverență și abilitate politică diplomatică, să stabilească un eficace joc de alianțe. (...) Urmașii lui Ramses al II-lea vor rezista un timp cu succes. Dar în curând grave tulburări interne, mișcări populare și conspirații de palat, vor aduce țara – în timpul neînsemnaților regi ai dinastiei a XXI-a (1085-945 î.Hr) într-o stare de decadență. Cu aceasta, epoca Regatului Nou a luat sfârșit.”

(Ovidiu Drîmba, *Istoria culturii și civilizației*, Vol. I)

Sursa B. „Sub conducerea lui Pericle democrația ateniană a parcurs ultima etapă din evoluția ei (...). Exercitarea drepturilor politice, adică faptul de a lua parte la adunarea poporului, de a face parte din consiliu ori din tribunalul popular, nu era însoțită de acordarea nici unei indemnizații; la fel se întâmpla cu exercitarea magistraturilor. Pentru reprezentanții claselor populare era un dezavantaj, căci mulți dintre ei – începând cu țăranii din Atica, care aveau una sau două zile de mers pentru a ajunge în capitală – părăseau ședințele acestor organisme, lăsând câmp liber celor mai bogați. Pentru a corecta efectele acestor inegalități, Pericle a stabilit un sistem de indemnizații zilnice, care trebuia să permită celor mai săraci să fie judecători, magistrați, membri în bulé. (...)”.

(Serge Berstein, Pierre Milza, *Istoria Europei*)

Sursa C. „În epoca regală, puterea aparține regelui, fără nici o restricție: autoritatea militară, privilegiul de „a împărți dreptatea”, de a convoca adunarea poporului și de a-i supune moțiunile și totodată întreaga răspundere a relațiilor cu zeii. Totuși, rege „de drept divin”, Romulus se înconjura de un consiliu format din *patres*, senatul, și avea obiceiul de a reuni poporul în adunări (...) În cele din urmă s-a luat hotărârea ca regele să fie numit de popor și ca această numire să fie ratificată de senat.

Acest compromis are urmări însemnate: de fapt, aparenta generozitate a senatului conferea membrilor săi privilegiul acordării investiției personajului desemnat de către popor, în alți termeni, senatorii ar fi chezașii *imperium*-ului regal: poporul trebuia să se limiteze la emiterea unei dorințe (...)

După revoluția din 509 î.Hr., Senatul, rămas fără rege și prezidat de consul, care deținea acum fasciile, apare ca depozitarul permanent al autorității. (...) Înfrâurirea Senatului se exercita în toate domeniile vieții politice. El atribuie magistraților și promagistraților provincia, adică misiunea lor, misiune care în vreme de război le acordă conducerea unei armate și în timp normal un teritoriu de guvernat. Consiliul permanent al consulului, senatul primește ambasadorii străini sau, după, bunul plac, refuză să-i primească.”

(Pierre Grimal „Civilizația romană”, vol. I)

Pornind de la aceste surse, răspundeți următoarelor cerințe:

1. Menționați, din sursa A, două acțiuni de politică externă ale faraonilor egipteni. **4 puncte**
2. Menționați, din sursa C, două consecințe ale exercitării puterii Senatului în Roma antică. **4 puncte**
3. Scrieți o relație cauză-efect stabilită între două informații selectate din sursa B, precizând rolul fiecăreia dintre aceste informații (cauză, respectiv efect). **7 puncte**
4. Prezentați un alt fapt istoric referitor la monarhia egipteană, în afara celor la care se referă sursa A. **5 puncte**
5. Prezentați două acțiuni de politică externă ale Atenei din secolul al V-lea î.Hr. **10 puncte**
6. Formulați un punct de vedere referitor la evoluția creștinismului în Imperiul Roman și susținerea acestuia printr-un argument istoric. **10 puncte**

SUBIECTUL al II-lea

(50 de puncte)

Elaborați, în aproximativ trei-patru pagini, o sinteză despre **Romanitate și barbari în spațiul european**, având în vedere:

- precizarea unei forme de organizare politică specifică Romei antice între secolele III-IV și prezentarea a două caracteristici ale acesteia;
- prezentarea rolului unei personalități politice în cadrul evenimentelor desfășurate în Roma Antică între secolele III – IV d. Hr ;
- prezentarea unei consecințe a crizei statului roman din secolul al III-lea asupra Daciei romane și menționarea unui element de continuitate daco-romană din secolul al IV-lea;
- menționarea a două cauze care au dus la decăderea statului roman în sec. al V-lea ;
- formulați o opinie referitoare la influențele civilizației romane asupra popoarelor medievale occidentale și susținerea acesteia cu un argument istoric.

Notă! Se punctează și utilizarea **limbajului istoric adecvat**, structurarea prezentării, evidențierea **relației cauză-efect**, respectarea **succesiunii cronologice/logice** a faptelor istorice și **încadrarea** eseului în limita de spațiu precizată.

Total test 90 de puncte.

Se acordă 10 puncte din oficiu.

Total 100 de puncte